

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῇς 40 χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορώσα εἰς τὸ ὅλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροῖδην, διηγήτορον
Ὀδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΔΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ποία ῥῶν ἡ στάσις τῶν Δυνάμεων περὶ τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος). — Ἐθνικὴ ἀγαθοεργία (Δωρεὰ Συνιδρύσεως περὶ τῆς ἐν Κασσαρίᾳ Ἱερατικῆς Σχολῆς). — Ἐκπαιδευτικὸν συνέδριον. — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Περιήγησις εἰς τὸν Πόντον (Κ. Παπαμιχαλοπούλου, περὶ Τραπεζοῦντος). — Ἡπειρωτικαὶ εἰδήσεις. — Τὸ σχέδιον τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλίς (περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Γ. Χατζηδράκου, καθηγητοῦ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1903.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἐσημειώθη διὰ νέφους ἐγκυμονούντος θυέλλας. Ἡ Τουρκία ὑπέβαλε παρατηρήσεις καὶ ἀντιπροτάσεις εἰς τὸ ἀνακοινωθέν αὐτῇ ὑπὸ τῶν πρέσβειν τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν ὑφ' ὅν ἐλέγχον τῶν ἐφαρμοστέων μεταρρυθμίσεων, τὰς ἀντιπροτάσεις δὲ ταύτας ἀπέρριψαν ἀμέσως, πρὶν ἢ ἀποφανθῶσιν αἱ ἄλλαι δυνάμεις, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ῥωσία. Μόνῃ ἡ Ἰταλία ἐσπευσε νὰ ἐκδηλώσῃ ποίαν τινα ἐπιφύλαξιν ὡς πρὸς τὰς ἀντιπροτάσεις ταύτας, τοῦθ' ὅπερ καίπερ μὴ ἐμπαῖνον ῥήτην ἀποδοχὴν αὐτῶν, ὅμως δεικνύει, ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν συνετάχθη ἀνεπιφυλάκτως πρὸς τὴν γνώμην τῆς Αὐστρίας καὶ Ῥωσίας. Τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἐν τῇ διπλωματικῇ τῆς Εὐρώπης ἐν σχέσει πρὸς τὸ μακεδονικὸν πρόβλημα ἐξερράγη ἡδη ἀναμφύριστος ἡ εἰς, ἀριδὴλως δὲ ἐπικυροῖ αὐτὴν ἡ πανηγυρικὴ ἐκδοσις τοῦ σουλτανικοῦ ἰραδὲ περὶ ἀναστολῆς τῆς περαιτέρω ἀπολύσεως τῶν Τούρκων ἐρέδρων.

Ὅτω τὰ πράγματα εἰσέρχονται εἰς τὸν εἰμαρμένον αὐτῶν δρόμον. Πᾶσα παρέκκλισις τῶν ἀνθρωπίνων βουλῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου εἶναι προσωριμὴ νὰ τιμωρῆται διὰ θυσιῶν ἀνυπολόγιστων, φαίνεται δὲ ἀναπότρεπτον, ὅτι αἱ ὁράται χώραι τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης θὰ πλυθῶσι πρῶτον ὑπὸ ποταμῶν αἱμάτων, ὅπως φυτρώσῃσι εἰτα ἐν αὐταῖς τὰ ὄρατα ἄνθη τῆς εἰρήνης, τῆς εὐνομίας, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς προόδου.

Εἶναι ριζικῶς ἄδικον νὰ καταλογισμὴν τὴν εὐθύνην τῶν φρικαλεοτήτων, ὅσαι θὰ ἐπισυμβῶσιν ἐν ταῖς χώραις ταύταις, ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Τουρκίαν. Αἱ νεώτεραι θεωρίαι περὶ τοῦ ποινικοῦ δικαίου ἀφῆρσαν μέγα μέρος τῆς εὐθύνης ἀπὸ τοῦ ἐγκληματίου καὶ ἐπέρριψαν αὐτὸ εἰς τὰς πολιτείας, αἵτινες ἐκτρέφουσι τὸ προῖον τοῦτο καὶ αἵτινες δὲν λαμβάνουσι τὴν πρόνοιαν νὰ μειώσῃσι τὰ αἷμα τῆς κακοποιῶς ταύτης παραφροσύνης ἢ νὰ ἐγκλείσῃσι ἐγκαίρως εἰς τὰ σωφρονιστήρια τὰ ὅμματα τοῦ ἐκτρόπου τούτου φαινομένου, πανθολογούμενον δ' εἶναι, ὅτι ἂν ἤθελεν ἡ Εὐρώπη, ἡ τουρκικὴ κακοεργία θὰ ἔπαυε πρὸ πολλοῦ τὸ ὀλέθριον ἔργον τῆς.

Ἀλλ' ἡ Εὐρώπη ὑποκρίνεται, ὅτι θέλει τοῦτο, πράγματι δὲ ἐπιζητεῖ ἄλλα. Ἀν ἡ ἐλευθερία καὶ τὰ λοιπὰ στοιχειώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα τῶν λαῶν τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου εἶχον τόσῃν ἀξίαν, ὅσῃν αἱ πολῦτοιμοι ἀπαιτήσεις τοῦ Λοράνδου καὶ Σαί, οἱ στόλοι τῆς δημοκρατικῆς Γαλλίας εὐκολοτάτα θὰ συνηνοῦντο πρὸς τοὺς στόλους τῶν ἄλλων μεγάλων δυνάμεων καὶ ἐντὸς εἰκοσι καὶ τεσσάρων ὥρων τὸ κράτος τῆς βίας, τῆς σφαγῆς, τῆς τυραννίας θὰ ἐξηλείφετο.

Ἀσθενεστάτη θὰ ἦτο καὶ τάχιστα θὰ κατεπνίγετο ὑπὸ τὴν βοήν τῆς παγκοσμίου κατάρσεως πᾶσα ἀντίδρασις κατὰ τοῦ σχεδίου τῶν ῥωσοαυστριακῶν μεταρρυθμίσεων, ἂν τὸ σχέδιον τοῦτο ἦτο πρὸς εὐλοκίαν ἐπιθυμία πρὸς ἑαυτὸν τοῦ μακεδονικοῦ προβλήματος ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν οἰκονομῶν τὴν Μακεδονίαν λαῶν καὶ ὅχι ἔμπνευσις ἀρπακτικῶν διαθέσεων. Φαίνεται δὲ, ὅτι αἱ περὶ τοιούτων διαθέσεων

ὑπόνοιαι τῶν ἄλλων μεγάλων δυνάμεων εἶναι μεγάλοι.

Αὐτὴ ἡ αὐταρχικὴ κατὰ Φεβρουάριον τοῦ πολυστενάτου τούτου ἔτους κατάρτισις τοῦ σχεδίου τῶν μεταρρυθμίσεων μετὰ τῆς ἀπροσάριστου ἀπορριψέως τῶν εἰς ριζικωτέραν μεταβολὴν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καθεστῶτος ἀποβλεπουσῶν ἀγγλικῶν προτάσεων καὶ ἡ μονοῦ αὐθαίρετος ἐπιβολὴ ἐλέγχου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεταρρυθμίσεων ἐκείνων, ἡτο προωρισμένη νὰ γεννήσῃ ἀντιζηλίαν καὶ νὰ ἐξύψῃ τὴν αἰετοπὴ ἐνυπάρχουσαν μεταξὺ τῶν μεγάλων δυνάμεων καχυποψίαν. Ἀλλ' ἔτι ὀλιγώτερον ἀνυπόπτος κατεστῆ ὁ τρόπος τῆς ἐπιβολῆς τῶν μεταρρυθμίσεων. Ἡ ἀποκλειστικὴ ἀνάθεσις τῆς ἐποπτείας καὶ ἐφαρμογῆς αὐτῶν εἰς δύο μόνους ἀντιπροσώπους τῆς Ῥωσίας καὶ τῆς Αὐστρίας, καὶ ἡ ἀσκήσις τῆς ἐποπτείας ταύτης ἐρήμην τῆς ἄλλης Εὐρώπης ἀναπόφευκτον ἦτο νὰ ἐρμηνευθῶσιν ὡς προσπάθεια τείνουσαι λεληθότως νὰ ἐκρίζωσιν ἐκ τῶν χωρῶν τούτων τὸ κράτος τῆς τυραννίας καὶ προελάνωσι τὴν βαθμιαίαν αὐτῶν διανομήν, τοῦθ' ὅπερ οὐδεὶς θὰ ἠνείχετο. Ἀντὶ τοῦ δικαίου καὶ τῶν συμφερόντων τῶν δεινοπαυόντων λαῶν ὑποκαθίσταται οὕτω ἡ μέριμνα συμφερόντων τῶν δύο συμπραττουσῶν δυνάμεων, μέριμνα ἐπομένως ἀποδεικνύουσα ψευδὲς καὶ ὑβουλὸν τὸ διαβρυλούμενον ἐνδιαιφένον τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ λαῶν.

Πολλοὶ ἐνδείξεις ὑπάρχουσιν, ὅτι ἡ Αὐστρία ἄκουσα παρεσύρθη εἰς τὸν γνήσιον τοῦτον ῥωσικὸν χορὸν τῶν μεταρρυθμίσεων ἀμυνομένη μᾶλλον ἢ σπεύδουσα νὰ λάβῃ μερίδιον ἐκ τῆς παρασκευαζομένης ὑπὸ τῆς συμμάχου τῆς λείας, ὅτι εἰλικρινέστερον ἔχει πρὸς τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν κατοίκων τῆς Μακεδονίας ἢ πρὸς τὴν φροντίδα νὰ εὐαρεστήσῃ εἰς τὰ σχέδια τῆς μεγάλῆς συνεργῆς καὶ ὅτι ἐν τῇ ἀμύνῃ ταύτῃ ἐπιτελεῖ ἀνομολόγητον ἐντολὴν τῆς ἄλλης Εὐρώπης πρὸς ματαίωσιν τῶν πανσλαβιστικῶν ὀνείρων. Ἀλλ' ὅπως ποτ' ἂν ἦ, ὑπεράνω πάσης ἀμφιβολίας κείναι, καὶ δὲ ἔρως τῶν μεταρρυθμίσεων δὲν θὰ παρσύρῃ αὐτὴν εἰς θετικὴν ἐνέργειαν πρὸς ὑπερνίκησιν πάσης δυσχερείας ἢ ἀντιδράσεως κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν καὶ ὅτι εἰς τὸ ἔργον τοῦτο θὰ καταλίπῃ μόνῃ τὴν Ῥωσίαν. Οἱ δεσμοὶ πρὸς τὴν Γερμανίαν, καὶ ἂν ὑπῆρχε διάθεσις πρὸς χαλάρωσιν αὐτῶν, στερεοῦνται ἐτι μᾶλλον νῦν ἐκ τῶν κατ' οἶκον ἀνωμαλιῶν τῆς Αὐστρίας, ἡ πολυτέριος δὲ αὐστριακὴ διπλωματία εἶναι ἀρκούντως συνετὴ, ὥστε νὰ μὴ ἀποδοθῇ εἰς παρακεκινδυνευμένα κατακτητικὰ τολμήματα ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ ἀντιδρώσης τῆς συμμάχου Γερμανίας, ἥς αἱ λόγχοι πιθανὸν νὰ καταστῶσι πολὺ πρότερον ἀναγκαῖαι κατὰ τῶν Οὐγγρων καὶ τῶν Τσέχων ἢ κατὰ τῶν Ῥώσων.

Τῆς Γερμανίας ταύτης, καὶ πρὶν ἢ ἀναμείνῃ τις τὴν ἀπάντησιν αὐτῆς εἰς τὰς ἀντιπροτάσεις τῆς Τουρκίας, εἶναι γνωστὰ αἱ διαθέσεις. Χαρακτηριστικὴ πρὸς τοῦτο εἶναι ἡ σπουδὴ τῆς Ἰταλίας νὰ ἀποφανθῇ, ὅτι ἀνεπιδεκτοὶ συζητήσεως δὲν εἶναι αἱ ἀντιπροτάσεις τῆς Τουρκίας. Ἀρά γε εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς δυσθυμίας τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν ἐπὶ τῷ ὅτι ἠρνήθη νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πρωτεύουσάν των ὁ Τσάρος ἢ ἐλέγχῃ αἷμα βαθυτέρα σχετιζόμενα πρὸς τὴν ὅλην πολιτικὴν κίνησιν τῆς Εὐρώπης, ἐξ ἧς πιθανώτατον καθίσταται, ὅτι μεγάλη μεταβολὴ ἐπικρατεῖ ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων πρὸς ἀλλήλας; Τί ἐπιζητήσεν εἰς Παρίσιους τὰς ἡμέρας ταύτας ὁ Λάμσдорφ καὶ τί σκοπεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ὁ Δελκασσέ μεταβαίνων κατ' αὐτὰς εἰς Λονδίνον;

Εἶναι ἐλεύθερον τὸ στάδιον νὰ ἀπαντήσωσιν εἰς τοὺς ἔχοντας τὴν ὁρεξίν τῶν μαντευμάτων. Ἀλλὰ μαντικὴ δύναμις δὲν ἀπαιτεῖται, ἵνα κρίνῃ τις, ὅτι ἐν τῇ ἀναστολῇ τῆς ἀπολύσεως τῶν Τούρκων ἐφείδων κείτῃ ἀντιγνώμων τῶν διαθέσεων τῆς ἐριζώσεως, ἀντιμαχομένης, καχυπόπτου, ῥαδιούργου, τὸ δικαίον καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀποφευγούσης διπλωματίας τῆς Εὐρώπης.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ

Ἐθνικὴ δωρεὰ Συνιδρύσεως
ἐν Καπαδοκίᾳ.

Εἰμεθα εὐτυχεῖς καὶ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀναγράφοντες ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ πράξιν ἀξίαν μνηρῶν ἐπικίνων καὶ αἰωνίας εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους διὰ τοὺς ἀγλαοὺς καρπούς, οὓς ὑπόσχεται. Ὅσα ἠθέλομεν πληροφορίας, ἀτυχῶς ἡ ἐπιστολὴ δὲν περιέχει, διότι πρὸς ἄλλον ἐγράφη σκοπόν.

Ἰδοὺ περὶ τίνος πρόκειται. Ἐπὶ τῇ μονῇ τῶν Φλαβιανῶν λεγομένη καὶ κειμένη ἐν τῇ παρὰ τὴν Καισάρειαν πόλιν Ζινζιδέρῃ ὑφίσταται ἡ ἱερατικὴ σχολή, ἡ εἰς τὰς γυναικείας ἀναβιβασθεῖσα καὶ ἀγνωρισμένη ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ Καισάρεια πύτυχον νὰ ἔχῃ σειρὰν μεγάλων ἀρχιερέων, ἡ πατρικὴ δὲ φροντίς τούτων καὶ ἡ ὥρων περὶ τοῦ μέλλοντος πρόνοια ἔθηκεν ὅπως δῆποτε ἀσφαλὴ τὴν λειτουργίαν τῆς σχολῆς ταύτης. Ἀντὶ νὰ ἀνατρέψωσιν ἄλλῃ τὰ ἔργα, ἐπιλοιδόρησαν πάντες νὰ προαγάγῃσι τὰ ὑπὸ τῶν προκατόχων ἐπιτελεθέντα.

Τοῦτο συμβαίνει νῦν. Τὸν πρὸ δύο περὶ τοῦ ἐτὸς ἀποβιώσαντα Μητροπολίτην Καισάρειας Ἰωάννην, περὶ οὗ πολλὰκις ἐγράφε τὰ πρέποντα ὁ ἀ' Ἀρχὸν καὶ ὃν δύναται τις νὰ ὀνομάσῃ ἄνευ κινδύνου κα ἀκρισεως ἐπὶ ὑπερβολῇ θεμελιωτὴν τῆς ἐν Καπαδοκίᾳ ἀναβιώσεως τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, διεδέχθη ὁ νῦν εὐλόγως ἀρχιερατεύων Γεωργίου, πρὶν Κορυτσῆς, Καπαδοκίης τὸ γένος, ἀνὴρ θερμουργὸς καὶ ἐν τῇ κυρίᾳ τῆς λέξεως σημασίᾳ φιλότιμος, ὅστις ὑπέρτατον μέλημα τοῦ βίου καὶ τῆς ποιμαντορίας του ἔθηκε τὴν προαγωγήν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν τῇ μεγαλάνωμῃ ἐκείνῃ ἐπαρχίᾳ. Διότι δὲν ἀρκεῖται ὁ θαυμασμός οὗτος ποιμενάρχῃς νὰ ἐποπτεύῃ τῆς ὅλης λειτουργίας τῶν ἐν Ζινζιδέρῃ ἑλληνικῶν σχολείων, τῆς ἱερατικῆς σχολῆς καὶ τοῦ ἀνωτάτου Παρθενωγείου, ἀίτια σκορπίζουσιν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Καπαδοκίαν καὶ Λυκαονίαν, δύναται τις δ' εἰπεῖν, καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μ. Ἀσίαν διδασκάλους καὶ ἱερεῖς καὶ διδασκαλίσσας, τῆς ἀσκήσεως τῆς σχολῆς, τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ τῶν δύο ὁρανοτροφείων ἀρρένων καὶ θηλέων, πάντων ἐν Ζινζιδέρῃ ἱδρυμένων, ἀλλὰ διευθύνει αὐτοὺς προσωπικῶς πάντα τὰ σχολεῖα ταῦτα καὶ διδάσκει τὰ ἱερὰ μαθήματα ἐν ταῖς ἀνατάταις τάξεσι τῆς ἱερατικῆς σχολῆς ἐν τῷ μέσῳ τῶν μυρίων φροντιδῶν τῆς ποιμενάρχῃς του. Νέα ποῦ φαίνεται ἐμφυῶσα τὴν ἐν Καπαδοκίᾳ ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ τὰ ἐπίλεκτα αὐτῆς τέκνα συσπειροῦνται περὶ τὸν ποιμενάρχῃν ἑτοιμα νὰ ἀνοίξωσι τὸ βαλάντιόν των ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐκπαίδευσως.

Εἰς τὴν εὐεργετικὴν ταύτην ὄθησιν ὑπείκειν ἐπιφανέστατος γόνος τῆς Καπαδοκίας, ὁ Συνιδρυτής, ἰδὼν ὅτι **δύο χιλιάδας καὶ ἡμίσεας τουρκικῶν λερῶν** πρὸς οἰκοδομὴν νέου, ἀνεξαρτήτου τῆς Μονῆς τῶν Φλαβιανῶν, μεγάρου τῆς ἱερατικῆς Σχολῆς.

Ἐντὸς ὀλίγου λέγει ἡ ἐν Καπαδοκίᾳ ἐπιστολὴ ὅτι κτισθὴ ἡ νέα σχολή. Κατ' αὐτὰς ἀναμένεται τὸ ἐπιτρέπον τὴν οἰκοδομὴν αὐτοκρατορικῶν φερμάνιον. Τὰ χρήματα εἶναι ἑτοιμα, ἑτοιμο δ' ἐν μέρει καὶ τὰ ὑλικά. Τόπος ἐν Ζινζιδέρῃ ὠρίσθη ὁ ἀγρός, ἐν ᾧ τὸ παρεκλήσιον τοῦ Ἀγ. Θεοδώρου καὶ τὸ παρεκκείμενον τοῦ κήπου μέρους.

Καὶ ἀν μὴ δυνώμεθα νὰ ἀναγραφώμεν ἄλλα ἐθνικῆς ἀγαθοεργίας πράξεις, τὸ ὄνομα τοῦ Συνιδρυτοῦ εἶναι ἱκανὸν νὰ λαμπρύνῃ διὰ τὴν παρούσαν ἐβδομάδα τὴν στήλην ταύτην τῶν εὐεργετῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ἐπανελήφθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν αἱ Συνεδριάσεις τῆς Διευθύνσεως τῆς τῆς συγκλήσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συνεδρίου Ἐπιτροπῆς, αἱ διακοπεῖσαι ἐνεκα τοῦ θέρους. Τὴν ἀμερῶσαν ταύτην ἀπασχόλησεν ἡ ἀνακεφαλαιώσις τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων κατὰ τὸ διάστημα τοῦ θέρους. Κατὰ ταῦτα τὴν ἐγνώσθη, ὅτι τὸ Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως Ἐπιτροπῆς ἐργασθεῖσιν ὅσον ἔδυνατο δραστηριώτερον ἀπὸ τῆς τελευταίας αὐτῆς συνεδριάσεως τῆς 17 Μαΐου, ἔχει δὲ νὰ παρουσιάσῃ εὐχάριστα μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα. Καὶ πρῶτον ἐξησφαλίσεν τὴν εὐμενὴ ὑποστήριξιν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις πολυτρόπως ἐξεδηλώθη. Καὶ τὸ μὲν ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας εὐηρεστήθη νὰ συστήνῃ εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τὴν προσέλευσιν των εἰς τὸ Συνεδρίον καὶ τὴν συμμετοχὴν των ἐπ' αὐτὸν σχολεῖον εἰς τὴν σχολικὴν ἐκθεσιν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἀπέστειλε πρὸς

τὰς πρεσβευτικὰς καὶ προξενικὰς ἀρχὰς ἐγκύκλιον θερμῶς συνιστῶσαν τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν πρὸς συμμετοχὴν τῶν ἀπανταχοῦ ἑλληνικῶν παροικιῶν καὶ κοινοτήτων. Τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διέταξε τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς Πειραιῶς νὰ ἀπαλλάτῃσι τέλους τὰ ἐπ' ὀνόματι τῆς διευθύνσεως ἐπιτροπῆς ἐρχόμενα ἀντικείμενα τὰ προσωριμῶς διὰ τὴν σχολικὴν ἐκθεσιν.

Ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι θὰ εἴναι καὶ πολλὰ καὶ ποικίλα, καθόσον καὶ ἐκ μέρους τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων δεικνύεται προθυμία πρὸς ἀποστολὴν καὶ ἐκ μέρους μεγάλων ἐργοστασίων τῆς ἀλλοδαπῆς εἰδικῶν εἰς τὴν κατασκευὴν σχολικῶν εἰδῶν. Τὸ γραφεῖον ἐνόησεν ὅτι ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἀποστολὴν πολλῶν καὶ ἐκ διαφόρων ἐθνῶν προερχομένων εἰδῶν, ὅπως χρησιμεύσῃσι ταῦτα δι' ἡμᾶς ὡς πρότυπα μελέτης καὶ μιμήσεως. Πράγματι δὲ ἐξησφαλίσθη ἡ συμμετοχὴ τοῦ ἐν Βιέννῃ ὀνομαστοῦ καταστήματος Πίχλερ, τοῦ Σινδερ τῆς Λειψίας, τοῦ Μίλλερ τῆς Δρέσδης τοῦ Βαλλάρδην τῆς Ρώμης, τοῦ Κάιερ τῆς Βέρνης καὶ ἄλλων.

Ἀξία ὅμως ἰδιαίτερας προσοχῆς εἶναι ἡ εὐμενὴς καὶ πρόθυμος συμμετοχὴ εἰς τὴν ἐκθεσὶν τοῦ διασημοῦ διδασκαλείου τῆς χειροτεχνικῆς εἰς Ναῦς τῆς Σουηδίας, τοῦ ὁποῦ ἡ Διεύθυνσις θ' ἀποστείλῃ πλήρη σειρὰν ἔργων τοῦ σουηδικοῦ Σλόδ καὶ σχετικῶν εἰκόνων καὶ συλλογῶν ἐργαλείων.

Ὡς τὸν Φεβρουάριον μένει ἀρκετὸν ἀκόνη διάστημα ὥστε ἀναμεινῶνται καὶ ἐξ ἄλλων ἀκόνη ἐπισήμων ἰδρυμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς εὐμενεῖς δολῶσεις περὶ ἀποστολῆς ἐκθεμάτων. Τὸ γραφεῖον ἐξακολοθεῖ τὴν πρὸς τοῦτο ἐνέργειάν του ἐδραστεύσε τὴν περὶ τῆς σχολικῆς ἐκθεσεως ἐγκύκλιον του εἰς πλείστα ἐκπαιδευτικὰ περιοδικὰ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ εἰς διαδεδομένας ἐφημερίδας.

Χάριν δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐκθετῶν καὶ ἰδίως τῶν Σχολείων, τὸ Γραφεῖον ἐξέδωκεν ὁδηγίαν λεπτομερεῖς περὶ τοῦ τρόπου τῆς συμμετοχῆς καὶ τῆς ἀποστολῆς ἐκθεμάτων εἰς τὴν ἐκθεσὶν καὶ διένειμε ταύτας ἀπανταχοῦ.

Τὴν ἐπίτιμον ἀντιπροεδρίαν τοῦ Συνεδρίου καθόσον ἐπίτιμος πρόεδρος αὐτοῦ ἔχει ἀνακηρυχθῇ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας — ἐδήλωσε δι' ἐγγράφου του ὅτι ἀποδέχεται εὐχαρίστως ὁ Πρωτὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἐπισημοῦς δὲ ἀντιπροσωπεύσει θ' ἀποστείλωσι πολλοὶ ἑλληνικαὶ κοινότῃτες καὶ ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας σύμβουλος τῆς Κρητικῆς Πολιτείας συνέστησεν εἰς τὸ ὑφ' αὐτὸν προσωπικὸν τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ Συνεδρίον. Μεγάλη δὲ προθυμία συμμετοχῆς ἐπιδεικνύεται ἐν Κρήτῃ.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Προχθὲς Τετάρτην συνηντήθησαν ἐν Βισβὰδεν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Γουλιέλμος Β' καὶ ὁ Ῥώσος Τσάρος Νικόλαος Β' συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν ἀρχικαγκελλαρίων τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν κομητῶν Λάμσдорφ καὶ Βύλφ. Τῆς συναντήσεως ταύτης τὴν σημασίαν ἀποδεικνύουσι μεγάλῃν πλείστα φαινόμενα ἐν τῷ πολιτικῷ τῇ Εὐρώπῃ ὀρίζοντι. Ἡ ἐν Παρίσιον πρῶτον διάβασις τοῦ Ῥώσου ἀρχικαγκελλαρίου Λάμσдорφ μωρτυρεῖ ἀρδῆλως, ὅτι πᾶσα κατεβλήθη προσπάθεια νὰ ἄρῃ καὶ ἡ ἐλαγίστη διαπίστῃς τῆς ἀποτυχίας εὐθίκην καταστάσεως καὶ ἐπὶ τρεῖς πρὸς ἀνεξάρτητον κίνησιν γαλλικῆς διπλωματίας περὶ τῶν ἐνδιωχόμενων ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῆς καὶ ἰσως καὶ παρὰ τὴν θέλησιν τῆς συνεννοήσεως τῆς Ῥωσίας πρὸς τὴν γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν. Τα ἀγγλογαλλικὰ φιλοφρονήματα ἐν τοῖς ἰσχυαῖς ταῦτος καιροῖς ἠρμυνεύθησαν ἐν Ῥωσίᾳ ὡς ἀνυπόβλητα καὶ πρωτοφανῆ δαίγματα ἀνεξαρτησίας τῆς μετὰ τὴν Δημοκρατίαν, ἐν ᾧ οἱ παρὰ τὸν Νεῦαν εἶχον ἀπὸ πολλοῦ συνηθίσαι νὰ βλέπωσιν αὐτὴν νύστασαν καὶ ἀβελλῶν, βωδὴν καὶ εὐπειθῇ μέχρι δουλοπροσύνῃς μουζικῶν συμφορῶν ὅπως τοῦ ἀρχαίου τῆς Ῥωσικῆς διπλωματίας καὶ προθυμομένην νὰ χρυσαῖα κατὰ τοῦ Ῥωσικοῦ αὐλοῦ τὸν ἵκον. Αὐτὴ ἡ ἀπροθυμία τῆς Ῥωσίας νὰ συναίεσθαι ἀντιδρῶν εἰς τὸ ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύθῳ καταρτιζόμενόν σχέδιον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων ἐξέσπασε τοὺς ἐν Πετροπόλει καὶ ἐκρίθη ἀναγκαῖα νὰ δώσῃ ναικωτικῶς, ὅπως κοιμηθῇ ἡ εὐχάρις δημοκρατικὴ ματαιοδοξία καὶ ἐπαναληφθῇ ἡ μέχρι τοῦδε συμπεριφορὰ τοῦ «Σοὶ, Κυρίου». Ἀν ἐπέτυχεν εἰς τοῦτο ἡ ὑφ' ὁ κόμη Λάμσдорφ, οὐδεὶς δύναται ἐκπὸ τοῦ νῦν νὰ γινώσκῃ. Ἀλλὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἢ ἀποτυχίαν θὰ δείξῃ ἡ συμπεριφορὰ τῆς Γερμανίας πρὸς τὴν Τουρκίαν. Ἀν ἐν τῇ διπλωματικῇ αὐτοῦ πᾶσα ἐνέλκεται ὁ Ῥώσος ἀρχικαγκελλάριος τὴν ἄνευ ὄρων συναίεσιν τῆς Γαλλίας εἰς τὸ ῥωσοαυστριακὸν μονοπώλιον τῆς ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας μερί-

[illegible]

τομον δὲ, ἀλλ' ἐνθουσιῶδῃ πρὸς τοὺς νέους στρατιώτας λόγον τοῦ συνταγματάρχου Ὁρμάν, ἐν ᾧ ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑποχρεώσεις τοῦ στρατιώτου, ἐκλήθησαν νὰ δώσωσι τὸν νενομισμένον ὄρκον, ὅτι εὐδίκως θὰ ὑπερετίθωσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τὴν πατρίδα καὶ τὸν βασιλέα. Τὸ τέλος τοῦ ὄρκου ἐπεκολούθησεν ὁ ἐθνικὸς ὕμνος, ὃν ἤκουσαν πάντες ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ἐν στάσει στρατιωτικοῦ χαίρετισμοῦ.

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ τοῦ λαοικαίου σιδηροδρόμου δι' ἐγγράφον αὐτῆς ἐγνώρισεν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἑσπερικῶν, ὅτι ἡ ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Χαλκίδος γραμμὴ εἶναι καθ' ὅλα ἔτοιμος. Ὡς ἡμέρα δὲ κοινῆς χρήσεως ὥρισεν ἡ 2 Ἰανουαρίου 1904.

ΕΞ ΑΓΓΙΑΣ ἀπεστάλησαν τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ πρὸς τὸν ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν 1,100 δραχμαὶ προερχόμενοι ἐξ ἐράνων ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, ὅς ἀπέφερον ἡ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ κ. Μανουσίου δοθεῖσα ἐν τῇ πολίτῃ ταύτῃ ἐσπερίδι.

ΤΗ 17 ὑπερμεσοῦτος μὲν συνεληρώθησαν τεσσάρων ἐτη ἀπ' ἧς ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐπάτησεν ὡς ἐφημερίστου ἀναξ τῶν Ἑλλήνων τὴν κλασικὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος. Ἐνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ βασιλέως καὶ τῆς παρεμβολῆς ἀσθενείας τῆς βασιλίσσης δὲν ἐπετράπη νὰ ψαλῶσι δοξολογίαι καὶ νὰ γίνωσι πανηγύρεις. Ἐπὶ τῇ συμπληρωσῇ τῆς τεσσαρονταετίας ταύτης ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος ἀνέμασεν ἐπίτιμον ναύαρχον τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου τὸν βασιλέα Γεώργιον. Ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτῇ τιμὴ ἐδόθη μόνον εἰς τοὺς αυτοκράτορας τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας, εἰς τοὺς τὸν μάλιστα ὅπως προσφάτως. Ἡ «Ἐστία», ἥτις ἀνέγραψε τὴν εἰδησιν ταύτην πληροφορεῖται τηλεγραφικῶς, ὅτι ἡ ἡμερίδα ἡμερησίως ἐφημερίδα «Βορειογερμανική», ἔξαιρει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐπὶ τῇ τεσσαρονταετίᾳ ἐπετηρίδι τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀνόδου τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων τὴν φρόνησιν, μετ' ἧς ἐβασίλευσε καὶ τὴν δημοτικότητα, ἧς ἀπολάττει διδύμῳ καὶ βασιλικὴν οἰκονομίαν. Ἐκτακτικῶς τὸν ὁσάυτερος ἄρθρον ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἀφιεροῖ καὶ ἡ «Ἐφημερίς τῆς Γενεύης». Ἐπίσης ἡ φιλελευθέρη «Ἐφημερίς τοῦ Φόρ», δημοσιεύει σφοδρότατον κατὰ τὴν Ἀγγλίαν κληρικὸν ὄρθρον, ὅς χαρακτηρεῖται ὡς ἀνυποκρίτως τὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ ὑπὲρ τὸν Βουλγαρίαν ἐκστρατείας τῶν, ἐν ᾧ ἀκριβῶς οἱ Βούλγαροι εἶναι οἱ πρωτοῦργοι τῶν ἐν Μακεδονίᾳ φρικαλεοτήτων. Ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἡ αὐτὴ ἐφημερίδα ὑπερασπίζεται τὸν ἐν Μακεδονίᾳ δικαίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καθ' ὃν κυρίως σφερόνται οἱ Βούλγαροι καὶ οὐ κατὰ τὸν Τούρκον.

ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟΝ τῶν Ναυτικῶν περὶ αὐτοῦ τῆς ναυτικῆς Σχολῆς Βασίλειον ἐν Πειραιῇ ἀπεφασίσθη τὴν μετακομιδὴν τῶν λειψάνων τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ. Πρὸς τοῦτο ἐδόθησαν αἱ σχετικαὶ διαταγαὶ πρὸς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡμέτερον διπλωματικὸν πρεσβευτὴν.

Η ΕΠΙΚΟΤΡΟΣ τῶν Μακεδόνων ἐπιτροπὴ πολυπλήθους δίδει τῶν, ὅριστα ἐκτελεσθέντων, ἐν ᾗ ἀναγράφονται ὀνόμασι πάντες οἱ ἀπὸ τῆς συντάσεως αὐτῆς (10 Αὐγούστου) μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου ἱσταμένου ἔτους συνευεργετηθέντες ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας. Τὰ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης συλλεγμένα ποσὰ ἀνέρχονται εἰς 292,807.25 δραχμὰς. Ἀνερχόμενοι ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου τούτου ἡσθάνθημεν βαθὺ τὸ συναίσθημα τῆς παρηγορίας ἐπὶ τῷ ὅτι κοινὴ παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν εἶναι ἡ συνείδησις τῶν πρὸς τὴν πατρίδα καθηκόντων. Βλέπει τις ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ καὶ τὸν πολυτάλαντον καὶ τὸν πτωχὸν ἐργάτην, τὸν τραπέζην καὶ τὸν ὁδοκαθαριστήν, τὸν ἐργάτην καὶ τὸν ὑπάλλῃον, τὸν ἐν χλιδῇ βιοῦντα καὶ αὐτὸν τὸν τοῦ ἐπιούσιου στερούμενον, πάντας σπεύδοντας νὰ καταθέσωσι τὸν ὀβολὸν τῶν. Ἡ ἐλαχιστὴ εἰσφορά κατέπεσε μετ' ἧς τῶν 20 λεπτῶν τῆς δραχμῆς καὶ ἡ ἀνωτάτη ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 32000. Ἐξ ὧν ἀναγινώσκοντες ἐν ταῖς ἐφημερίδα, πειθόμεθα, ὅτι αἱ εἰσφοραὶ αὗται ἐξακολουθοῦσιν ἀνθοομένως ἀπανταχοῦ ἐν τῇ συνεχεῖ Ἑλλάδι καὶ τῇ ἀποικίᾳ θὰ φθάσωσιν εἰς τὰς 400 χιλιάδας κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς τούτου. Τὸ φαινόμενον τοῦτο δύναται νὰ καθοδηγήσῃ τοὺς κυβερνῶντας τὴν Ἑλλάδα εἰς συντέλειαν τοῦ διανενομένου ὀπλισμοῦ τοῦ στρατοῦ. Ἡ ἐπικροτὸς τῶν Μακεδόνων ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐξ ἀρίστων ἀνδρῶν δύναται νὰ σχηματίσῃ τὸν πυρήνα τοῦ ταμείου τοῦ ὀπλισμοῦ τοῦ στρατοῦ, ἀρκεῖ μόνον τὸ ἔργον αὐτῆς νὰ υλοθετήσῃ ἐπισημῶς ἡ κυβερνήσις, νὰ θέσῃ αὐτὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διαδόχου καὶ νὰ ἀφιερώσῃ συνεχεῖς τὰς φροντίδας αὐτῆς, ὅπως ὑπεκαλεῖται τὸν ἐξοργιστὴν πατριωτικὸν ἔθλον τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων. Αἰετὶ ἡ περὶ Μακεδονίας μέριμνα δὲν εἶναι μερίμνα ἐκ τοῦ παραχρήμα. Ἐπὶ τῇ περὶ αὐτῆς ταύτης προτρέποντες τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν νὰ μὴ παύσωσιν ἐνεργούντες πρὸς συλλογὴν ἐράνων καὶ ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἐπικουρὸν τῶν Μακεδόνων ἐπιτροπὴν, διότι μεγάλα καὶ ἐπείγουσα εἶναι αἱ ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας θυσίαι.

ΠΑΡΗΣ νέας ζωῆς εἰσέλαθε τὸ κάλλιστον ἀθηναϊκὸν περιοδικὸν «Παναθηναῖα», εἰς τὸ τέταρτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς του μετ' ὅτι τῆς 15 Ὀκτωβρίου. Ὁρεῖσθαι νὰ ἐξάρωμεν τὴν ἀξίαν τῶν «Παναθηναίων», ὑπὸ ἐπιφὴν καὶ ὅλης καὶ εὐκρίνου. Παρὰ τὴν φιλολογικὴν ζωὴν μας ἡ ὁποία συγκυρῶνται εἰς τὰς σελίδας του, ἡ ἐνημερότης τῶν «Παναθηναίων», εἰς ὅλα τὰ ζητήματα εἶναι ἀξία προσοχῆς. Εἰς τὸ τεῦχος τοῦτο δημοσιεύεται

ἡ ὥρα διὰλέξεως τῆς ἀμερικανίδος Μις Λέγκαν, ἡ ὁποία εἶναι τὸ θέμα τῆς γενικῆς οὐλίας τῶν Ἀθηναίων. Ἡ εἰκονογραφία τοῦ τεύχους εἶναι πλουσιωτάτη. Ἀναφέρονται ἰδιαίτερως τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Ἀριστέως, παριστάσαν χαρακτηριστικῶς τὸν τοπικὸν τῆς πρωτεύουσας.

Η ΑΓΘΑΙΡΕΣΙΑ τοῦ στοιχειοθετοῦ δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὸν «Ἀγῶνα» νὰ χαίρειται διὰ τῶν εἰληκρῶν εὐχῶν του τοὺς γάμους τῆς χαριτοδύτου κόρης τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ Γ. Σουρῆ Ἑλλῆς μετὰ τοῦ ἐν Χανίοις τῆς Κρήτης διευθυντοῦ τοῦ Κοινωφελούς ταμείου κ. Ἀνδρέου Μοσχονά. τοὺς τελευταῖους τὴν προπερὶ ληθούσαν ἐβδομάδα ἐν ταῖς εὐρείαις αἰθούσαις τοῦ παλαικοῦ «Ἀκταίου» τοῦ κ. Περματοῦλου. Ἀλλ' ἐν τῷ ὑπερῷον ἐπεσθῆμεν, ὅτι γρίπας πρέπει νὰ χρεωστώμεν ἐπὶ τῇ αὐθαίρεσιν ταύτῃ, διότι ἀντὶ πάντων ἄλλου χαίρετισμοῦ ἐπιτρέπεται ἡμῖν σήμερον νὰ ἀντιγράψωμεν ὡς τὸν κάλλιστον τῶν χαίρετισμῶν, δι' οὗ ἡδυνάτο τις νὰ συνοδεύσῃ τὸ εὐχρηστον ζεύγος ἀπερχόμενον εἰς Κρήτην, τὸν χαίρετισμὸν τοῦ τρυφεροῦ, τοῦ ἐμπνευσμένου πατρὸς καὶ πενθεροῦ Γ. Σουρῆ, ὃν ἐγράψεν εἰς τὸν Ῥωμικὸν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου.

Ἰδοὺ πόσον ὥρα καὶ συγκινητικὰ εὐχεται τὸ κατενύδιον:

**Εἰς τὰ παιδιὰ μου
μὲ τὴν καρδιά μου.**

Τώρα ποὺ φύγουν τὰ πουλιὰ
πᾶτε νὰ κτίσετε φωλῇ

στὸ δοξασιμένον τὸ νησί μαρτύρων ἀθανάτων,
ποὺ γίλιαι Δόξαι σκόρπισαν τὰ φωτὸς σφαιρὰν τῶν,
μὲς στὴ φωλῇ σας νᾶρχωμαι χαρούμενος κ' ἐγὼ
καὶ νᾶχω χέριά πάντοτε γιὰ νὰ τὴν εὐλογῶ.

Ἀγαπημένο μου παιδί, δὲν ξέρεις πῶς μοὶ φάνησάν εἰς αὐτὸ κεφάλι σου τοῦ γάμου τὸ στεφάνι. Ὁμιλήσαντες σὺ σ' ἐπερνα μικρὴ στήν ἀγκαλιὰ μου τί πάθιναν σὰς χεῖρά σου τὰ γένεια, τὰ μαλλιά μου, πόσας φορὰς ἀνάσταν μετὰ τὸν ἀνασασμὸ σου, τί κουνουδίστραις ἄλλως περνούσα στὸ λαϊκὸ σου, καὶ τώρα—κλαῖω καὶ γελῶ—υποφύλα με καμάρι κοντὰ στ' ἀγαπημένο σου τῆς Κρήτης παλληκάρι.

Πάντα ν' ἀνοῦν ἀμάρταντα τὰ στεφάνια τοῦ γάμου, κ' ἀπὸ τὰ φυλλοκάρδια μου σὰς εὐχόμαι, παιδιὰ μου, καθ' εὐτυχία καὶ χαρὰ, ποὺ κάνει τῆς ψυχῆς ἀ φθάνουν τὴν «ψυλότερη κορφή» τοῦ Ψηλορείτη, μὰ κ' ὅλας ἀν σὰς εὐχῆς τοῦ κόσμου τῆς εὐχῆς πάλι θὰ θέλω κατὰ τὴν γὰρ τὸ δ' οὐ σὰς σπῆτι.

Πηγαίνετε, δὲν σὰς φιλῶ,
κυττάω μόνον τὸ γιὰ
καὶ σὰς φωνάζω: στὸ καλὸ.

Η ΑΝΑΒΑΘΕΙΣΙΑ διπλῆ δοξολογία περὶ τῆς ἀναρρώσεως τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης καὶ ἐπὶ τῇ τεσσαρονταετηρίδι τῆς βασιλείας Γεωργίου Α' βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο ἐν πάσῃ ἐπισημότητι χθὲς Πέμπτην, χοροστατούντος τοῦ Σ. Μητροπολίτου καὶ πολλοῦ περισταμένου κόσμου.

ΒΕΒΑΙΩΤΑΙ, ὅτι εἰς Βιέννην θὰ συναντήσῃ τὸν σέπτον αὐτοῦ πατέρα ὁ πρίγκιψ Γεώργιος ὑπάτος ἀρμοστής τῆς Κρήτης, μετ' οὗ καὶ θὰ κατέλθῃ εἰς Ἀθήνας, ὅθεν μετὰ ὀλίγων ἡμερῶν διατρίβῃ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προσφιλεῖ του Κρήτην.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

Τὸ κείμενον τῶν ἐν Μυρτσέγγῃ τῆς Αὐστρίας συμφωνηθέντων μεταξὺ τοῦ Ῥώτου ἀρχικαγκελαρίου Λάμσдорφ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρουγγαρίας κόμητος Γολουχάιτς ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων, ὅπου ἐκινετο τῇ 17 Ἰουλίου τῇ 9 ἱσταμένου μηνός, ἔχει ὡς ἑπείτα:

Α'. Ὅπως ἐγκατασταθῇ ἐλεγχος τῆς ἐνεργείας τῶν Ὀθωμανικῶν ἐπιτοκίων ἀρχῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων, δέον νὰ διορισθῶσι παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιθεωρητῇ Χιλμὶ πασσά ἰδιαίτεροι πολιτικοὶ πράκτορες τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ τῆς Ρωσίας, οἵτινες θὰ συνοδεύουν πανταχοῦ τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν, θὰ ἐπισκέψωνται τὸν ἐπὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ, θὰ καταγράφουν αὐτῶν τὰς καταστάσεις τῶν ἐπιτοκίων ἀρχῶν, θὰ διαβιβάζουν αὐτῶν τὰς σχετικὰς συμβουλὰς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβων, καὶ θὰ πληροφοροῦνται τὰς κυβερνήσεις τὸν περὶ πάντων τῶν ἐν τῇ χώρα συμβαινόντων. Ὡς βοηθητικὰ ὄργανα τῶν πρεσβείων τούτων θὰ διορισθῶσι γραμματεῖς καὶ διεγερνεῖς, οἵτινες ἔργον θὰ ἔχουν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῶν πρεσβείων καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ἐξουσιοδοτηθῶσι νὰ ἐκτελοῦσι περιοδικὰ ἐν τοῖς διαμερίσμασιν, ὅπως διενοῦνται τοὺς κατοικοὺς τῶν χριστιανικῶν χωρίων, ἐπιτηροῦν τὰς ἐπιτοκίους ἀρχὰς καὶ τὸ ἔργον τῶν πολιτικῶν πράκτορων συνίσταται ἐν τῷ φρονεῖν ὑπὸ τῆς ἐλαστικῆς τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τῆς καθήκοντος τῶν πληθυσμῶν, ἡ ἐντολή τῶν λίγην δύο ἔτη μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν ἡ Ἰνγλὴ Πόλι θὰ διατεῖται εἰς ἐπιτοκίους ἀρχὰς νὰ παρέχουν εἰς τοὺς πρεσβείους τούτους πᾶσας τὰς εὐκολίας ὅπως δύνανται νὰ ἐκπληρώσιν τὴν ἀποστολήν των.

Β'. Ἐπειδὴ ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς Τουρκικῆς χωροφυλακίας καὶ ἀστυνομίας ἀποτελεῖ ἐν τῶν οὐσιωδιστάτων μέτρων πρὸς εἰρήνευσιν τῆς χώρας, εἶναι ἐπείγοντος ἀναγκαῖον ν' ἀπαληθῇ παρὰ τῆς Πόλης ἡ ἐκτέλεσις τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων. Λαμβανόμενον ὅμως ὑπ' ὄψιν τὸν περιστατικόν, ὅτι οἱ ὀλίγοι ἐκείνοι Σουηδοὶ καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοί, οἵτινες μέχρι τοῦδε διορίσθησαν, οὐτε τὴν γλῶσσαν γινώσκουσιν οὐτε τὰ τοῦ τόπου, δὲν ἡδυνάθησαν νὰ καταστήσῃ τὸν ἥτις εἰκόνα τὸν ἐπιγεφυρωμένον αἰ ἀκόλουθοι συμπληρωματικοὶ τοῦ ἀρχικοῦ μεταρρυθμιστικοῦ σχεδίου. Α'. Τὸ ἔργον τῆς ἀναδιοργάνωσεως τῆς χωροφυλακίας ἐν τῇ τριῖσι βλατίαις ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐν τῇ ὑπερησῇ τῆς αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως διατελούντα

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1903

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		1903	1903
Ταμείον	Εἰς μεταλλικόν	Δρ.	1,648,271.24
	τραπεζικὰ γραμματῖα Ἰονικῆς Τραπεζῆς	»	3,349,340.—
	» διδραχμα καὶ μονοδραχμα	»	5,150,722.—
	» χερματῖα	»	20,035,112.42
	Ἐξωτερικὸν λ/σμοῦ Ἀντίστοιχον μεταλλικὸν εἰς τὸ ἐξωτερικόν	»	4,448,362.56
	» Προῖον ἐκδοθ. Ἐθν. Δανείου εἰς χρυσὸν Ἑλλ. Σιδηροδρ. 4 1/2 1902	»	68,778,575.42
	Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκ. κυκλοφορία τραπεζικῶν γραμματίων	»	13,500,000.—
	» » » » διδράχμων καὶ μονοδράχμων	»	Δρ. 23,767,036.80
	» » » » Εἰς χρυσὸν	»	29,960,841.75
	» » » » τραπεζ. γραμμάτια	»	53,727,878.55
Ὁμολογία Ἐθνικῶν Δανείων		»	22,335,472.17
Προσεφλήσεις		»	2,947,825.90
Καυτοσηρήσεις προσεφλήσεων		»	11,882,308.43
Δάνεια καὶ ἀνοιχτοὶ λ/μοὶ ἐπ' ἐνεχυρῷ χρηματογράφων		»	1,334,408.55
Δάνεια ἐπ' ἐνεχυρῷ ἑμπορευμάτων		»	53,092,469.90
Δάνεια καὶ ἀνοιχτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ		»	42,092,090.76
Δάνεια εἰς δόμους, λιμένας, καὶ λοιπὰ νομικά πρόσωπα		»	11,430,888.70
Χορηγήσεις εἰς γεωργικότητι		»	4,633,926.61
Καυτοσηρ. χορηγήσεων εἰς γεωργικότητι καὶ γραμμ. Προνόμ. Τραπ. Ἡπειροβυσσαλίας		»	4,060,202.25
Μετοχὰι εἰς ἐγγυρίους Βταρίας		»	1,500,000.—
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης		»	8,042,782.24
Τοκομερίδια ἐν γένει		»	2,402,672.57
Καταστήματα Τραπεζῆς καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων		»	1,688,429.99
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς		»	92,743.92
Ἑξόδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζικῶν γραμματίων)		»	1,640,270.74
Διὰφοραὶ λογαριασμοῖ		»	20,822.05
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῇ Ἑξωτερικῇ		»	1,935,360.—
Ἱπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν		»	1,520,000.—
Λογαριασμοὶ ἐξαγορᾶς συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδη ἐκ τραπεζικῶν γραμματίων		»	650,000.—
Ἐξαγορὰ προνομίῳ Προνόμ. Τραπεζῆς Ἡπειροβυσσαλίας		»	290,041.85
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια)		»	Δρ.
Διὰφορα.		»	347,230,678.62
			345,915,847.80
ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ			
Μετοχικὸν Κεφάλαιον	Δρ.	20,000,000.—	20,000,000.—
Ἀποθεματικὰ Κεφάλαια	»	13,500,000.—	13,500,000.—
Τραπεζικὰ γραμματῖα ἐν κυκλοφορίᾳ			
Ι. διὰ λ/σμοῦ τῆς Κυβερνήσεως	Δρ.	68,778,575.42	
ΙΙ. » » Τραπεζῆς (*)	»	67,874,242.06	
Κερματῖα γραμματῖα διδραχμα καὶ μονοδραχμα	»	136,652,847.48	136,347,585.80
Καταθέσεις ἀντὶ τόκου εἰς μεταλλικόν	»	13,500,000.—	13,500,000.—
Καταθέσεις ἀντὶ τόκου εἰς χρυσόν	»	500,626.65	478,247.30
Ἐπιταγὰι πληρωτέαι	»	15,101,333.56	17,200,538.75
Μερίσματα πληρωτέα	»	1,965,132.01	1,001,165.51
Καταθέσεις Δημοσίου διὰ χορηγήσεως δανείων κατὰ τὸν Β.Φ.Μ. νόμον.	»	510,074.16	615,389.16
Διεθνὲς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ. Ἀμὸς καταθ. { Εἰς χρυσόν	Δρ.	283,749.94	283,749.94
Ἐκ Δημοσ. ὑπεργίων προσόδων	»	59,636.60	
Ἐξωτερικὸν λ/σμοῦ τραπεζ. γραμμ.	»	3,521,058.88	3,580,695.48
Ἱπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα	»	330,737.—	341,488.—
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν	»	635,556.57	481,827.74
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα	»	2,595,243.49	3,895,243.49
Ἐντοκοὶ καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν διὰ τὴν κατασ. Σιδ. Πειραιῶς—Δεμερλή—Συνόρων	»	7,448,362.36	7,915,532.08
Ἐξωτερικὸν λ/σμοῦ τραπεζ. γραμμ.	»	5,458,432.67	5,867,835.88
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια κατὰ τὸν νόμον Β.Φ.Ε.	»	5,406,499.30	5,406,499.30
Καταθέσεις ἐπὶ τόκῳ	»	63,778,176.86	63,462,535.86
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζῆς	»	47,624,970.—	47,624,970.—
Ἱπηρεσία λαχειοφόρου δανείου Τραπεζῆς	»	948,236.—	1,190,672.—
Καταθέσεις Ταμειοτηρίου	»	3,366,782.87	3,372,703.07
Διὰφορα.	»	4,246,252.22	1,807,725.49
(*) Διὰ λ/σμοῦ τῆς Τραπεζῆς ὡς ἄνω	Δρ.	67,874,242.06	
Ἐκπιπτομένων τῶν ἐν τοῖς Ταμείοις τραπεζ. γραμμ. τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν κερματικῶν γραμματίων	»	8,500,062.—	
Ἱπὸλοιπον ἐν κυκλοφορίᾳ διὰ λ/σμοῦ τῆς Τραπεζῆς	Δρ.	59,374,180.06	
		Δρ.	347,230,678.62
			345,915,847.80